

ת"פ 62238/06/20 - מדינת ישראל נגד טארק שוויקי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 62238-06-20 מדינת ישראל נ' שוויקי(עציר)

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

על ידי ב"כ עו"ד שי עציון

המאשימה

נגד

טארק שוויקי

על ידי ב"כ עו"ד מנחם בלום

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירת נשיאת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירת ירי מנשק חם, לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק העונשין. במסגרת הסדר הטיעון לא היתה הסכמה לעניין העונש. ב"כ הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, ולכל המאוחר בראשית חודש יוני 2020, הגיע לידי הנאשם נשק דמוי רובה סער M-16, עליו מוטבע המספר 70245283 (להלן: "**הנשק**") והחזיקו בביתו. ביום 15.6.20 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, החלה התקהלות בה נכחו עשרות אנשים באזור "ציר החנויות" באבו טור (להלן: "**המקום**") על רקע סכסוך שהתגלע בין בני משפחת שוויקי. במהלך ההתקהלות ייודו אבנים, בוצע ירי באוויר ונזרקו חפצים. אותה העת, יצא הנאשם מביתו כשהוא נושא עמו את הנשק ובו מחסנית הטעונה בכדורים בקליבר 5.56 מ"מ. הנאשם הגיע למקום יחד עם בנו מוהנד, אשר הסיע אותו, נעמד בסמוך להתקהלות וירה באוויר באמצעות הנשק מספר רב של כדורים, ולפחות שבעה עשר. בשלב זה, הנאשם החל לברוח לכיוון סמטה קרובה ובאותה העת הגיעו כוחות המשטרה למקום והחלו לדלוק אחריו. הנאשם הגיע לקצה הסמטה, עצר לקריאות המשטרה, זרק את הנשק שהחזיק על הרצפה לצידו ונעצר על ידי הכוחות.

3. הנאשם לא היה בעל רישיון לשאת את הנשק, ומעולם לא החזיק ברישיון לנשק. במעשיו אלה החזיקה הנאשם נשק, נשא נשק ותחמושת בלא רשות על פי דין לנשיאתו וכן ירה מנשק חם באזור מגורים ובאזור שיש בירי כדי לסכן חיי אדם.

טיעונים לעונש

4. ב"כ המאשימה ציין את הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשה העבירה, והם הסכנות הטמונות לפגיעה לגוף, לנפש ולהסלמת אירועים, והפנה לפסיקת בית המשפט העליון שהדגישה את הצורך בהחמרת ענישה בעבירות הנשק.
5. ב"כ המאשימה טען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא גבוהה, לא רק בשל נשיאת הנשק, אלא גם בשל השימוש בו, וכן בהתחשב בסוג הנשק- רובה סער תקני, לא מאולתר שיש ביכולתו לבצע ירי בצורה אוטומטית ובצורות. מידת השליטה והסיכון בנשק זה מגבירה את פוטנציאל הנזק שיכול להיגרם בעטיו.
6. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, מדובר בהתקהלות של עשרות אנשים על רקע סכסוך, אשר כללה עוד טרם הגעת הנאשם למקום, ידוי אבנים, חפצים וירי באוויר. הנאשם יצא מביתו עם רובה סער מסוג M-16 וירה 17 כדורים באוויר. בהמשך הנאשם החל לברוח ונתפס על ידי משטרת ישראל. בנסיבות אלה, עתר בא כוח המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין שנתיים וחצי ועד חמש שנות מאסר והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.
7. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טען ב"כ המאשימה שיש לזקוף לקולה, את הודאתו של הנאשם ואת החיסכון בזמן השיפוטי. לחומרה, יש לשקול את עברו המכביד של הנאשם, אשר צבר לחובתו 15 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, החזקת סכין, סמים ועוד. כאשר הרשעתו האחרונה משנת 2018 (ת/1).
8. אשר לסולחה שהתקיימה בין המעורבים בסכסוך, טען שיש לתת לה משקל נמוך מכמה טעמים: ראשית, העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות של נשיאת נשק וירי בו שמעצם טיבן מסוכנות בכל סיטואציה, וכן על פי עובדות כתב האישום לא ידוע ממתי הנאשם נשא את הנשק, והדבר מגביר את הסיכון הנשקף ממנו ואת חומרת המעשים. בענייננו גם אין צד של מתלוננים, מאחר שאינטרסים המוגנים הם ציבוריים, ולא של אחד הצדדים לסכסוך.
9. לפיכך, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מעל אמצעו של המתחם ולהעמידו על ארבע שנות מאסר בפועל, וזאת לצד מאסר מותנה וקנס לשיקול דעתו של בית המשפט.
10. ב"כ הנאשם העיד לעונש את מר אבו עאדל שוויקי אשר מסר, כי הוא עשה סולחה בין הצדדים לקטטה באבו טור שהייתה בין משפחה מסוימת, כך שהקטטה ביניהם נפסקה (מסמך הסולחה סומן ת/3). מאז הסולחה, הצדדים אוהבים זה את זה והזמינו איש את רעהו לארוחות, ואף נכחו בחתונה של ילדיהם.
11. עוד העיד לעונש את הגב' גדיר שוויקי, אשתו של הנאשם. היא מסרה, כי היא אישה חולה והביאה תעודות רפואיות לתמיכה בטענה זו (ת/2). עוד מסרה שקשה לה כאשר בעלה יושב בבית הסוהר נוכח היותה אישה חולה המטפלת בילדיהם, כך שהיא זקוקה לאבא בבית, ואין מי שיטפל בה ובבית מלבד הנאשם.

12. הנאשם בדבריו האחרונים הביע צער על מעשיו וטען שהגיע רק כדי להפריד בין שני הצדדים לסכסוך שהם קרובי משפחתו, ובעקבות זאת הוא נעצר. עוד מסר, שיש לו ילדים והוא רוצה להיות עימם, כן הוסיף שאשתו חולה והוא רוצה לראותה ולהיות עמה.

13. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה- ב"כ הנאשם טען, כי הירי בוצע כדי להפסיק קטטה בין שני פלגים של משפחת שוויקי, כך שלא הייתה לו כוונה לפגוע במן דהוא. הירי של 17 כדורים היה לאוויר ולא לכיוון אנשים, ומכאן שמטרתו הייתה להרתיע ולא לפגוע. יתירה מזו, בכתב האישום צוין שהייתה קטטה המונית במקום, במהלכה נזרקו בקבוקי תבערה, נורו זיקוקי דינור באופן ידני וגם נשמעו קולות של ירי מלבד קולות הירי של הנאשם. על כן, ללא ספק הסיבה היחידה לפיה הנאשם ירה באוויר הייתה להפסיק את המשך הקטטה ולמנוע שפיכות דמים. מכאן, שניתן לראות בכך פן חיובי שהושג באמצעים פסולים. ב"כ הנאשם טען למתחם עונש הולם הנע בין 9 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר, והפנה לפסיקה לתמיכה בטיעונו.

14. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה- טען ב"כ הנאשם, כי אין לו עבר פלילי בעבירות הקשורות בנשק מכל סוג שהוא, החל מרימוני הולם וכלה בכלי נשק חמורים יותר. הנאשם בעבר נדון לעונשי מאסר קצרים, ומכך ניתן ללמוד, כי הנסיבות שהורשע בהם בעבירות השונות לא היו מהחמורות. לנוכח אורח החיים אותו ניהל הנאשם, הוא הזדקן יותר מאדם השומר על בריאותו, הוא אומנם בן 48, אך תוחלת חייו קצרה יותר. זאת ועוד, הנאשם נשוי לאישה חולה והוא עמד לצידה, וחסרונו מורגש היטב לה ולילדיו. בנוסף, הסולחה הייתה אפקטיבית והיחסים הטובים בין הצדדים חזרו, ולשני הפלגים במשפחה לא היה עניין להמשיך את מעשי האלימות. הנאשם לקח אחריות למעשיו מיד עובר למעצרו, הוא הודה בחקירתו במשטרה, לאורך מספר הודעות, ולא לצרכי משא ומתן. הנאשם מכיר בחומרת מעשיו, עד כדי שהסכים להיעצר עד תום ההליכים, ולא בחר לטעון ולהתדיין עם הפרקליטות. הוא הכיר באשמתו והכיר גם בעובדה שייענש גם בעונש מאסר. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם- תשעה חודשי מאסר בפועל.

15. הנאשם בדבריו האחרונים הביע צער על מעשיו, והסביר כי רק רצה להפריד בין הצדדים לסכסוך ולא רצה לפגוע באף אחד. הוא ביקש סליחה על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

16. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

17. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם הגנה על שלום הציבור וביטחונו, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בהם כתוצאה משימוש בנשק חם. כמו-כן, ירי

באמצעות הנשק באזור בו התקהלו עשרות אנשים, אפילו כאשר הוא מכון לאוויר, יש בו כדי ליצור סיכון לפגיעה בגוף או בנפש, ובפרט כאשר הירי נעשה על-ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. עוד נפסק, כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, על בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין.

18. לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט צ' זילברטל בע"פ 6989/13 **פרח נ' מדינת ישראל** (25.2.14):

"בית משפט זה חזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק "בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחוננו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.02.2012)). בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה (ע"פ 2006/12 מדינת ישראל נ' אסדי (28.3.2012), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.6.2013)) ..."

19. לעניין מדיניות הענישה יאמר באופן כללי כי המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק ואלימות כדרך לפתרון סכסוכים באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 **רן חסן נגד מדינת ישראל** (5.6.13), שם קבעה כבוד השופטת ע' ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה."

20. אשר לחומרה ולצורך בענישה בגין שימוש בנשק חם כדרך לפתרון סכסוכים, קבע כב' השופט נ' סולברג בע"פ 32/14 **עמאש נ' מדינת ישראל** (17.9.15) את הדברים הבאים: **"רבות נאמר על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשק חם ברחובה של עיר, גם בשל סכסוכים בעניינים של מה בכך. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי יש להילחם בה ולמגרה באופן הנחרץ ביותר... אין מנוס מהטלת עונש מאסר של ממש בנסיבות אלו, גם אם מדובר באנשים נורמטיביים ללא עבר פלילי מכביד."**

21. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף משמעותי. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם ביצע עבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המירבי הקבוע בצידה הוא של 10 שנות מאסר ובנוסף אליה נשיאת תחמושת אשר העונש המירבי הקבוע בצידה הוא של 3 שנות מאסר. בנוסף, אין מדובר בעבירת נשיאת הנשק בלבד, אלא גם בעצם השימוש בו. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בנשיאה של כלי נשק מסוג תת מקלע, שהיא חמורה יותר מאשר עבירה בנשק מסוג אקדח, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע וכאן עסקינן ברובה סער תיקני ובתחמושת תואמת. הירי בוצע בשטח ציבורי, כשבאותה עת היתה התקהלות של עשרות אנשים, ובזירה בה מצויים חומרים דליקים ונפצים, דבר המגביר באופן משמעותי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים. בכל הנוגע לעבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים, על פי סעיף 340א(ב)(1), ראוי לציין כי במסגרת תיקון מס' 134 לחוק העונשין, מחודש יולי 2018, הוחמר העונש לצדה של עבירה זו לחמש שנות מאסר, ובכך נתן המחוקק ביטוי לחומרה הגלומה בעבירה זו.

22. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט'לחוק העונשין) - בפתח הדברים יודגש, כי נסיבות אלה נקבעות בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן, ולכן בית המשפט לא יכול לחרוג מהן ולקבל את טענות ב"כ הנאשם אשר לנסיבות שהובילו לביצוע העבירה, שאינן מפורטות בכתב האישום המתוקן. לגופו של עניין, מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, שיש לתת את הדעת לכך שהעבירה בוצעה במקום בו נכחו עשרות אנשים באזור "ציר החנויות" באבו טור, כאשר ההתקהלות הייתה על רקע סכסוך שהתגלע בין בני משפחת שוויקי. במהלך ההתקהלות ייודו אבנים, בוצע ירי באוויר ונזרקו חפצים. הגעתו של הנאשם למקום יחד עם בנו אשר הסיע אותו, כשהוא נושא תת מקלע ויורה באוויר סמוך להתקהלות מספר רב של כדורים ולפחות שבעה עשר, מלמדת שמדובר באירוע שבו הנאשם יכול היה לבחור להפסיק את מעשיו בכל שלב, אך בחר להגיע למקום ולירות שוב ושוב בנשק. הנזק הפוטנציאלי הוא רב וכולל פגיעה חמורה בגוף ובנפש. הנאשם הצטייד ונשא כלי נשק תת מקלע ארוך ותקני (שאינו מאולתר) מסוג M16 ובו מחסנית הטעונה בכדורים בקליבר 5.56 מ"מ. הנאשם החל לברוח לכיוון סמטה קרובה ובאותה עת הגיעו כוחות משטרה למקום והחלו לדלוק אחריו, אולם, הוא עצר למשמע קריאותיהם. מנגד, הנאשם ירה באוויר ולא כיוון את הנשק לעבר המתקהלים, איש לא נפגע ולא נגרם גם נזק לרכוש.

23. עיינתי בפסיקה שהוצגה לפניי על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ובחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בתי המשפט נוהגים להטיל במקרים דומים עונשי מאסר בפועל לתקופות לא מבוטלות, לריצוי מאחורי סורג וברית. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם תוך מתן דגש לאירוע המרכזי של הירי: יוער כי אין להקיש מהפסיקה אותה הגיש ב"כ הנאשם לענייננו, מאחר שמדובר בנסיבות מקלות יותר, כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נגד נבארי** (2.7.20) המדינה ערערה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק ובירי מנשק חם באזור מגורים. הנאשם נהג בשעת לילה ברכב בעיר לוד, כשברשותו תת מקלע מאולתר מסוג "קרלו", אשר היה דרוך ובו מחסנית טעונה בכדורים. מסיבה בלתי ידועה, הנאשם ירה שני כדורים באזור מגורים ועזב את המקום ברכבו. זמן קצר לאחר מכן, יצא מהרכב כשברשותו הנשק, ולאחר שהבחין בשוטרים אשר הגיעו למקום, השליך את הנשק ארצה ובהמשך נעצר. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם

הנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר בפועל והשית עליו עונש של 27 חודשי מאסר בפועל, בשל נסיבות חיים קשות, הוגש תסקיר שקבע רמת סיכון בינונית בעניינו, קיומה של התמכרות לאלכוהול, ולחובתו ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות. בית-המשפט העליון קיבל את הערעור, תוך שקבע כי הרף התחתון של המתחם צריך להיות גבוה יותר מעשרים חודשי מאסר וזאת באופן משמעותי, לאור מדיניות בית המשפט העליון להחמרה בענישה בעבירות הנשק, לנוכח ריבוי אירועי ירי באזורי מגורים בעת האחרונה. בהתחשב בהלכה לפיה ערכאת ערעור אינה ממצה את הדין בקבלת ערעור על קולת העונש, ותוך התחשבות בנסיבותיו האישיות הקשות, הועמד עונשו של הנאשם על 36 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 4595/13 **זובידאת ואח' נ' מדינת ישראל** (6.7.14), הקל בית המשפט העליון בעונשם של נאשמים אשר הורשעו על פי הודאתם בעבירות של נשיאה והובלת נשק, ירי באזור מגורים, איומים וקשירת קשר לפשע. הנאשמים הגיעו ברכב לחצר ביתו של המתלונן, עימו היה הנאשם 1 מסוכסך, כשהם נושאים אקדח ותחמושת. הנאשם 2 ירה לעבר בית המתלונן וכתוצאה מכך פגעו מספר קליעים בקירות הבית ובחלון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 30 חודשי מאסר ל-5 שנות מאסר והשית עליהם עונש של 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון הפנה לכך שירי, אף אם אינו מכוון לפגיעה, מייצר סיכון ממשי לשלום הציבור, ואישר את מתחם העונש שנקבע. עם זאת, הערעור התקבל בשל נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, עבר פלילי נקי ונסיבות אישיות קשות, והעונש הופחת ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ 1357/12 **סאלח נ' מדינת ישראל** (7.3.13) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם, צעיר בן 21 ללא עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם באזור מגורים. הנאשם נסע ברכב ביחד עם אחר בכפר כשהוא נושא אקדח ובתוכו מחסנית ותחמושת. בנסיבות אלה, הוציא הנאשם את האקדח מחלון הרכב וירה באוויר 6 כדורים. בית המשפט המחוזי השית עליו 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי לנוכח רמת הענישה הנהוגה וכדי לעודד את המערער שהתנהגותו במאסר תקינה, יופחת עונשו ל-28 חודשי מאסר בפועל.

ד. בע"פ 4377/16 **תורק נ' מדינת ישראל** (6.10.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק, מעשה פזיזות ורשלנות, איומים וירי באזור מגורים. בין הנאשם ומשפחתו לבין משפחה המתגוררת בשכנות התגלע סכסוך שכנים. בעקבות כך התפתחה תגרה בין המשפחות במסגרתה בני משפחת המתלוננים אחזו בסכינים. בעקבות כך הנאשם שב לביתו וחזר למקום כשהוא נושא בנשק ארוך והחל לירות לעבר שער ביתם של המתלוננים במטרה לאיים עליהם. הנאשם ירה 17 קליעים כשאחד מהם פגע בשער הבית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 26 ל-42 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון הפנה לחומרת העבירה ולקח בחשבון כי המתלוננים איימו בסכינים על הנאשם ובני משפחתו וקבע כי מתחם העונש ראוי וכי אין מקום להתערב בעונש.

ה. בע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (28.11.11) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין, החזקת נשק ותחמושת וירי באזור מגורים. הנאשם רכש אקדח ושלוש מחסניות ובהן כדורים, וכן הצטייד ברובה מסוג "קרל גוסטב" ובמחסנית אקדח דמוי עט, וכדורים, מטען חבלה מאולתר ומחסנית ריקה. במועד שבו התקיימה חתונה בסמוך לביתו, שבה השתתף הנאשם, נשא הנאשם עמו את האקדח והרובה, וירה כ-50 כדורים ("ריות שמחה"). הנאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי גזר עליו 16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, וגזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי הגיעה השעה להחמיר בעבירות החזקת נשק והשימוש בו אולם רק בצורה מתונה בשים לב לכך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין ובהתחשב באסמכתאות אותן הגישה המדינה בעניין הענישה הנוהגת.

ו. בת"פ 18300-11-18 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד נאשף** (7.5.19) הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם. בין הנאשם למתדלק התפתח ויכוח אשר הסלים לכדי קטטה, שהופסקה בהתערבות אחרים. כחצי שעה לאחר מכן, הגיעו הנאשם ואחר ברכב אל הכניסה לתחנת הדלק, כשהאחר נהג ברכב. השניים יצאו מהרכב בעוד הנאשם אחז בידו נשק מסוג תת מקלע ומיד ירה מספר צורות מהנשק, כשהנשק כוון כלפי מעלה. באותה עת היו אנשים בתחנת הדלק. לאחר הירי חזרו הנאשם והאחר לרכב ונסעו מהמקום. בתיק זה, ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 20 עד 50 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם, אדם כבן 26 ללא עבר פלילי, אשר לקח אחריות מלאה על מעשיו, הושת עונש מאסר בפועל של 21 חודשים.

ז. בת"פ (מחוזי חיפה) 42697-05-18 **מדינת ישראל נ' בוקעי** (1.11.18) הורשע נאשם על בסיס הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת ובירי באזור מגורים. הנאשם החזיק באקדח וירה מספר כדורים במהלך החתונה, ובהמשך עזב את המקום ברכב ובו האקדח. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ללא עבר פלילי ונדון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

24. בהתאם להוראת סעיף 40 יג' לחוק העונשין, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 26 חודשי מאסר בפועל ועד ל-56 חודשי מאסר בפועל.

25. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

העונש המתאים

26. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, יש לשקול לחומרה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, שלחובתו 15 הרשעות קודמות בעבירות בטחון, רכוש, סמים ואלימות, מעת שהיה קטין ונדון בבית-משפט לנוער בשנת 1989 לשלוש שנות מאסר בשל הנחת חומרי חבלה ועד לשנת 2018. בגין עבירות אלה נשא תקופות מאסר המסתכמות ליותר מ-6 שנות מאסר (ת/1), כאשר לעיתים ביצע את העבירות ברצף. עבר זה מלמד על

רמת מסוכנות לא מבוטלת וסיכוי ממשי כי ישוב לסורו. מה גם שהנאשם לא ביקש תסקיר בעניינו ואין לפניו כל אופק שיקומי טיפולי. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון, כאמור, בדבר הצורך בהרתעה בעבירות מסוג זה.

27. לקולה יש לשקול את הודאתו של הנאשם בעבירות והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, הנאשם שיתף פעולה עם הרשויות עוד משלב החקירה. כמן כן התגבשה סולחה בין הצדדים לאחר האירוע (ת/3) וקשרי הידידות בין בני המשפחה חזרו למסלולם. לצד זאת, יש לתת משקל מוגבל לקיומה של סולחה בין הצדדים, לאור הצורך בענישה שיש בה משום ההרתעה מפני ביצוע עבירות דומות (ר' ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' יונס סובח** (5.11.19)). בנוסף, לא עולה מעובדות כתב האישום, כי הנאשם לא היה צד לסכסוך. עוד שקלתי, כי אשתו של הנאשם חולה ואין מי שיטפל בה ובארבעת ילדיו מלבדו (ת/2). בנוסף שקלתי, כי הנאשם שוהה במעצר מיום מעצרו 15.6.20, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, במיוחד בימים לא פשוטים אלה בצל מגפת הקורונה.

28. סופו של יום, אני סבורה שיש ליתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי המחייב החמרה בענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם ולצורך הממשי בהרתעת הנאשם, אשר קיומם של הליכים משפטיים ריצוי עונשי מאסר ומאסרים מותנים לא הרגיעו מלבצע מעשי עבירה. בנוסף, כאמור יש לתת דגש על הצורך בהרתעת הרבים. לצד זאת, יש להתחשב בגילו של הנאשם, ולהשפעת המאסר על בני משפחתו, במיוחד על אשתו החולה. לכך שהוא לא נדון לעונש מאסר ממושך מאז שהיה קטין, ונדון לאחרונה לעונש של מאסר בפועל בשנת 2011. על כן, מצאתי לגזור על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם שלצידו מאסר מותנה.

29. אשר על כן הנני גוזרת על הנאשם את עונשים כדלקמן:

א. 37 חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו מיום מעצרו 15.6.20.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על עבירות בנשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על עבירות בנשק מסוג עוון.

ד. לנוכח תקופת המאסר, נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה לא מצאתי להטיל עליו קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח טבת תשפ"א, 12 ינואר 2021, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם באמצעות התוועדות חזותית.